

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978

9 FEBRUARI 1978

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 22 maart 1971 tot
subsidiering van de bouw van rustoorden voor
bejaarden

(Ingediend door de heer Pierret)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Over het algemeen wordt aangenomen dat, zelfs wanneer de staatstoelage vastgesteld wordt op 60 % van de oorspronkelijk geraamde prijs van de werken, leveringen en prestaties, ze uiteindelijk ternauwernood 40 % van de werkelijke kostprijs bedraagt.

Wanneer ze op 75 % vastgesteld is, belooft ze in feite slechts ca. 50 % van de werkelijke kostprijs van de werken. Gelet op de huidige economische toestand, de aanzienlijke investeringen die moeten worden gedaan en het feit dat heel wat ondergeschikte besturen niet meer bij machte zijn het verschil tussen de werkelijke kostprijs en de staatstoelage te betalen, blijkt het nodig de wet van 22 maart 1971 te wijzigen.

Anderzijds wordt voor de bouw van sociale voorzieningen door bemiddeling van de twee nationale maatschappijen of van een ondergeschikt bestuur, de werkelijke kostprijs van de infrastructuur voor 100 % door de Staat gedekt, dank zij het Fonds Brunfaut. Op die wijze kon de Staat een gunstige invloed uitoefenen op de totstandkoming van een dure infrastructuur. Hetzelfde moet mogelijk zijn voor ziekenhuizen en rustoorden, waarbij dezelfde problemen rijzen als voor de sociale woningen. Zijn de rusthuizen en de ziekenhuizen niet bij uitstek tijdelijke of definitieve woningen waarvan het sociaal karakter niet kan worden geloofchend?

Er zijn nog andere voorbeelden van om politieke of economische redenen toegekende staatstoelagen, die 100 % belopen.

Eenzelfde financiële inspanning is ook verantwoord wanneer het gaat om de fysische, morele en mentale gezondheid van de bevolking. Komt de menselijke solidariteit niet het best tot uiting in de ziekenhuizen en rusthuizen? Het lijkt geen twijfel dat de overgrote meerderheid van onze medeburgers en van de politieke en sociale leiders dat standpunt deelt.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978

9 FÉVRIER 1978

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 22 mars 1971 octroyant des
subsides pour la construction de maisons de repos
pour personnes âgées

(Déposée par M. Pierret)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il est généralement entendu que l'intervention de l'Etat, même lorsqu'elle est fixée à 60 % du coût des travaux, fournitures et prestations prévu initialement représente finalement à peine 40 % du coût réel de ces travaux.

Lorsque l'intervention de l'Etat est fixée à 75 %, le rendement effectif de l'intervention représente environ 50 % du coût réel des travaux. En raison de la situation économique actuelle, des investissements considérables à réaliser et de l'incapacité de nombreux pouvoirs subordonnés de pouvoir faire face à la différence entre le coût réel et l'intervention de l'Etat, il apparaît nécessaire de modifier la loi du 22 mars 1971.

D'autre part, lors de la construction d'ensembles sociaux par le canal des deux sociétés nationales ou d'un pouvoir subordonné, le coût réel de l'infrastructure est pris en charge à raison de 100 % par l'Etat, à l'intermédiaire du fonds Brunfaut. Cela a permis à l'Etat d'intervenir de façon heureuse dans la réalisation d'infrastructures coûteuses. Il doit en être de même pour les hôpitaux et les maisons de retraite qui rencontrent les mêmes problèmes que les constructions sociales. Une maison de retraite et un hôpital ne sont-ils pas par excellence des habitations temporaires ou définitives dont le caractère social est évident?

Les exemples où l'aide de l'Etat, justifiée par des raisons politiques ou économiques, a été accordée à raison de 100 % pourraient d'ailleurs être multipliés.

La santé physique, morale et mentale des habitants de ce pays justifie un effort financier analogue. Les plus belles manifestations de la solidarité humaine ne s'exercent-elles pas dans les maisons de repos et les hôpitaux? Il est évident que la grande majorité de nos concitoyens et des responsables politiques et sociaux partagent cet avis.

H. PIERRET

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 3, § 1, van de wet van 22 maart 1971 tot subsidiëring van de bouw van rustoorden voor bejaarden wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. Het bedrag van de toelage voor het uitvoeren van de in artikel 2 bedoelde werken wordt als volgt vastgesteld :

75 % van de kostprijs van de werken, leveringen en prestaties.

De infrastructuurwerken met betrekking tot de watervoorziening, de wegen, de elektriciteit en de telefoon worden gesubsidieerd ten belope van hun werkelijke kostprijs. »

Art. 2

Artikel 7, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. Wanneer de aanvrager een ondergeschikt bestuur is waarvan de financiële middelen ontoereikend zijn en wanneer de verwezenlijking van de werken, waarvoor de staatsteun aangevraagd wordt, door de Commissie voor de ziekenhuisprogrammatie als een regionale noodzaak erkend wordt, wordt met afwijking van artikel 3, het bedrag van de toelage tot 90 % verhoogd op een gemotiveerde aanvraag van het betrokken bestuur en na advies van de Commissie van Advies van het Ministerie van Volksgezondheid, belast met het onderzoek van de aanvragen ingediend door de openbare besturen met het oog op de verhoging van het normaal percentage van de toelage. »

Art. 3

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

11 januari 1978.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 3, § 1, de la loi du 22 mars 1971, octroyant des subsides pour la construction de maisons de repos pour personnes âgées, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1. Le montant du subside pour l'exécution des travaux prévus à l'article 2 est fixé comme suit :

75 % du coût des travaux, fournitures et prestations.

Les travaux d'infrastructure en eau, routes, électricité, téléphones, sont subsidiés à concurrence de leur coût réel. »

Art. 2

L'article 7, § 1, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« § 1. Lorsque le demandeur est un pouvoir subordonné dont les possibilités financières sont insuffisantes et lorsque la réalisation des travaux en faveur desquels l'intervention de l'Etat est sollicitée, présente un caractère reconnu comme répondant à une nécessité régionale par la Commission de programmation hospitalière, le taux des subsides est, par dérogation à l'article 3, porté à 90 %, sur demande motivée de l'administration en cause et après avis de la Commission consultative du Ministère de la Santé publique, chargée d'examiner les demandes introduites par les pouvoirs publics en vue d'obtenir une augmentation du taux normal du subside. »

Art. 3

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

11 janvier 1978.

H. PIERRET